

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. София, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в закрито заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

като разглежда докладваното от Мария Бойчева Търговско дело № 20231100900163 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ и Глава двадесет и първа от ГПК.

Делото е образувано по жалба с вх. № 20230118214620, подадена от “Д.Е.И.” ООД, ЕИК ****, срещу Отказ № 20200629155324-2/11.01.2023 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, постановен по заявление образец ГЗ с вх. № 20200629155324 за обявяване на декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч. В жалбата се прави искане отказът да бъде отменен и да бъде указано на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и Регистър на юридическите лица с нестопанска цел да извърши искането обявяване на представения акт по партидата на дружеството.

В изпратения отговор на жалбата по реда на чл. 25, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ (доп. – ДВ, бр. 105 от 2020 г.), Агенцията по вписванията оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата и като прецени приложените писмени доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и от лице, което има правен интерес да обжалва отказа на длъжностното лице по регистрацията при Агенцията по вписванията – Търговски регистър и Регистър на юридическите лица с нестопанска цел.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Подадено е заявление образец ГЗ за обявяване на декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч за отчетния период 2011 г. - 2019 г.

По заявлението длъжностното лице по регистрацията е дало указания № 20200629155324/06.01.2023 г., че следва да се приложи декларация/и по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч за съответна година, и е посочило, че разпоредбата на чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч е приложима за годишни отчетни периоди от 2017 г. вкл. и следващи.

С обжалвания отказ длъжностното лице е отказало обявяването на декларацията по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч, като е приело същата е за липса на дейност за 8-годишен период от 2011 г., както и че на заявителя са дадени указания да представи декларация/и по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч за съответна година и указанията не са изпълнени.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Регистърното производство е охранително и изисква извършване на проверка за наличието на законовите предпоставки и ако се констатира очевиден порок, който не може да бъде отстранен чрез указания или не бъде отстранен в указан срок, то следва да се постанови отказ. По подаденото заявление длъжностното лице по регистрация е длъжно да извърши проверка на обстоятелствата, предвидени в разпоредбата на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно т. 4 и т. 5 от същата разпоредба, длъжностното лице по регистрация е задължено да провери дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона и дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи, т.е. извършва се проверка на съдържанието на представените документи, а не само на формалното им съществуване.

В настоящото производство съдът извършва самостоятелна проверка за спазване на изискванията за вписване на заявените обстоятелства, съответно за обявяване на заявените актове.

В случая е подадено заявление образец ГЗ за обявяване на декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч през отчетния период 2011 г. - 2019 г.

Съгласно чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч (изм., ДВ, бр. 92/17.11.2017 г., в сила от 01.01.2018 г.), останалите предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период, декларира това обстоятелство с декларация, която се публикува в търговския регистър в срок до 31 март на следващата година; такси по чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗТРРЮЛНЦ за публикуване на декларацията не се дължат.

С изменение и допълнение на горецитираната разпоредба, обнародвани в ДВ, бр. 96/06.12.2019 г., в сила от 01.01.2020 г., е прието, че това обстоятелство се декларира еднократно за първия отчетен период, в който не е осъществявана дейност, с декларация по образец, утвърден със заповед на министъра на финансите, като декларацията се публикува в срок до 31 март на следващата година.

Видно от горното, декларирането на обстоятелството, че едно предприятие не осъществява дейност през отчетния период, е въведено с изменението на разпоредбата на чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч, в сила от 01.01.2018 г. С оглед на това съдът споделя извода на длъжностното лице по регистрацията, че разпоредбата е приложима за годишни отчетни периоди от 2017 г. и следващите. В случая подадената декларация съдържа период от 2011 г., когато законодателят е изисквал подаване на годишен финансов

отчет. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗСч от 2001 г. (отм. – ДВ, бр. 95/08.12.2015 г.), за годишните отчетни периоди от 2011 г. до 2015 г. вкл. се изисква съставянето на годишен финансов отчет, включващ счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричните потоци, отчет за собствения капитал и приложение. Съгласно чл. 29, ал. 1 от ЗСч (в сила от 01.01.2016 г.), за 2016 г. годишният финансов отчет се състои най-малко от счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите и приложение. Поради това подадената декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч за периодите 2011-2016 г. не може да замести изискуемите по закон годишни финансови отчети. Приложената към заявлението декларация не отговаря от външна страна на изискванията на закона, след като включва периоди, през които законодателят е изисквал съставянето и обявяване на годишен финансов отчет, дори и при неизвършване на дейност. С оглед на горното същата с това съдържание не може да бъде обявена по партидата на дружеството в Търговския регистър и правилно по заявлението е постановен отказ от длъжностното лице по регистрацията.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че отказът е незаконосъобразен, доколкото длъжностното лице по регистрацията се е произнесло повече от 900 дни след подаване на заявлението и не са му дадени указания от длъжностното лице по регистрацията не по-късно от следващия ден от постъпване на заявлението. Съгласно нормата на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, когато към заявлението за вписване, заличаване или обявяване не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Длъжностното лице постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени до изтичането на срока по чл. 19, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ. Срокът по чл. 19, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ и произнасянето на длъжностното лице по регистрацията извън този срок не се отразява на валидността на акта на длъжностното лице, постановено по подаденото заявление. Поради това съдът намира, че издаването на указания по чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ от длъжностното лице по регистрацията на следващия ден след постъпване на заявлението, съответно произнасянето след срока по чл. 19, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, не е основание за отмяна на постановения отказ на формално основание. Спецификата на производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ – неговият контролно-отменителен характер изключва възможността съдът да отмени отказа и да върне преписката на длъжностното лице за възобновяване на регистърното производство от етапа на даване на указания до заявителя за представяне на надлежни документи (така в Решение № 2433/19.10.2018 г. по гр.д. № 4822/2018 г. по описа на Софийски апелативен съд, Търговско отделение, 11 състав).

За изчерпателност на изложението следва да се посочи също, че не са били налице предпоставките за приложение на нормата на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, доколкото не се касае до непредставянето на изискуем документ, а до несъответствие на съдържанието на представената декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч на законовите изисквания.

По изложените съображения съдът намира, че подадената жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

По разноските:

Агенцията по вписванията е направила искане за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Съгласно нормата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ (нова - ДВ, бр. 105 от 2020 г.), в производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на Гражданския процесуален кодекс. Доколкото разглежданото производство е охранително, то от Гражданския процесуален кодекс, към който препраща горесцитираната разпоредба, следва да се приложат разпоредбите касателно охранителните производства. В Част VI “Охранителни производства”, Глава 49 “Общи правила” на ГПК, е предвидено, че разноските в охранителното производство са за сметка на молителя (чл. 541 от ГПК). Законодателното разрешение, дадено с приетите с ДВ, бр. 105 от 2020 г. изменения на разпоредбата на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ не водят до промяна в характера на производството по обжалване отказ на длъжностното лице по регистрацията. Характерът на производството следва от субективното материално право, чийто защита се търси – това на жалбоподателя, чийто правен интерес е засегнат и за когото възникват правните последици на отказаното вписване/обявяване/заличаване на заявените обстоятелства/актове в Търговския регистър. От друга страна, Агенцията по вписванията не е страна в производството, а е орган, който по силата на закона извършва официално удостоверяване на посочените от законодателя обстоятелства/обявяване на актове. Агенцията по вписванията не е и не може да бъде страна в охранителното производство по вписване/обявяване, което се развива пред нея, тъй като в това производство агенцията осъществява юрисдикционна дейност (в този смисъл Определение № 60392/03.11.2021 г. по ч.т.д. № 2176/2021 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.; Решение № 117/04.03.2021 г. по т.д. № 169/2021 г. по описа на Апелативен съд – София, Търговско отделение, 5 състав; Определение № 181/30.03.2021 г. по т.д. № 284/2021 г. по описа на Апелативен съд – София, 5 състав).

Поради горното Агенцията по вписванията няма право на разноски в производството пред СГС, поради което такива не ѝ се присъждат по делото.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 20230118214620, подадена от “Д.Е.И.” ООД, ЕИК ****, срещу Отказ № 20200629155324-2/11.01.2023 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, постановен по заявление с вх. № 20200629155324.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

След влизане в сила на решението, препис от същото да се изпрати на Агенцията по вписванията за сведение.

Съдия при Софийски градски съд: _____